

Ο Άγιος Αρσένιος θεραπεύει με την αναγγελία ανέγερσης ναού του!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης και Άγιος Αρσένιος ο
Καππαδόκης

Παρεκκλησιά 15/07/07

Έχουν κλείσει τέσσερα χρόνια από τότε που δέχθηκα την ευεργεσία του Αγίου Αρσενίου Καπαδόκου σ' ένα προσωπικό πρόβλημα υγείας που είχα στα πόδια μου. Όταν με έπιανε κρίση δεν ένιωθα τα πόδια μου και αν δεν προλάβαινα να καθίσω έπεφτα κάτω, παρόλες τις θεραπείες και εξετάσεις που έκανα, δεν είδα καμία ωφέλεια.

Το Σεπτέμβρη του 2001 πήγα με τρία άτομα στο Άγιο Όρος με διανυκτέρευση στην Ουρανούπολη. Το βράδυ πήγαμε για περίπατο στον παραλιακό δρόμο. Στην επιστροφή ένιωσα τα πόδια μου να χάνουν την ισορροπία τους και να ξηραίνονται.

Τη συγκεκριμένη στιγμή που έπεσα είχε βρεθεί ένα τραπέζι και μια καρέκλα στην άκρια τον πεζοδρομίου που σαν να είχαν τοποθετηθεί για μένα τη συγκεκριμένη στιγμή και με περίμεναν. Αρπάχτηκα από το τραπέζι και βρέθηκα στην καρέκλα, και έτσι γλίτωσα την πτώση στο πεζοδρόμιο.

Την επόμενη ξεκινήσαμε για το Άγιο Όρος όπου μείναμε για 5 μέρες. Στην επιστροφή διανυκτερεύσαμε στη Θεσσαλονίκη και το πρωί πήραμε ταξί. Επειδή είχαμε χρόνο είπαμε στον ταξιτζή να μας πάρει στο μοναστήρι όπου ήταν θαμμένος ο γέροντας Παΐσιος, να προσκυνήσουμε τον τάφο του.

Όταν φθάσαμε εκεί γινόταν τρισάγιο στον τάφο του γέροντα.

Όταν τέλειωσε, προσκυνήσαμε τον Σταυρό που ήταν στον τάφο και κατεβήκαμε να προσκυνήσουμε στην εκκλησία, όμως μια μορφή κάποιας εικόνας έμεινε τυπωμένη στο μυαλό μου χωρίς να ξέρω ποιος Άγιος ήταν.

Μετά επιστρέψαμε στην Κύπρο με το πρόβλημα να χειροτερεύει.

Ήρθα στο σημείο να μην μπορώ να περπατήσω δέκα λεπτά, ή να σταθώ. Ξηραίνονταν τα πόδια μου σε σημείο να μην τα νιώθω και αν δεν προλάβαινα να καθίσω κάπου έπεφτα κάτω.

Είχε περάσει από τότε που ήρθαμε από το Άγιο Όρος ενάμιση χρόνος. Μια μέρα όπως καθόμουν το μεσημέρι και διάβαζα άκουσα να φωνάζει κάποια γυναικά, βγήκα έξω και βλέπω μια σεβάσμια κυρία με άσπρα μαλλιά που κατέληγαν σε ένα μικρό κότσο.

Της λέω «σε τι οφείλω την επίσκεψη σας»; και μου λέει «κάνω έρανο για την εκκλησία που κτίζεται τον Άγιον Αρσένιον». Της λέω «η ώρα η καλή» και της έδωσα τον οβολό μου, μου έδωσε την απόδειξη και μαζί κάποια φυλλάδια με τέσσερις σελίδες.

Από έξω ήταν η μακέτα της εκκλησίας. Όταν άνοιξα τα φυλλάδια καταλήφθηκα από μεγάλη συγκίνηση. Όταν αντίκρισα τη μορφή που είχα στο μυαλό μου ενάμιση χρόνο, τη μορφή του Αγίου Αρσενίου και αμέσως διάβασα αυτά που έγραφε, για το βίο Του Αγίου .

Το βράδυ πριν πάω για ύπνο το ξαναδιάβασα και στον ύπνο μου είδα ότι ήρθε ένα αυτοκίνητο και μου έφερε ένα θόλο απ' αυτούς που είχε στη μακέτα της εκκλησίας για, να το μεταφέρω εγώ στην εκκλησιά όπου κτιζόταν.

Τον πήρα στους ώμους και ξεκίνησα, αλλά κουράστηκα, έτσι τον έβαλα κάτω και κάθισα να ξεκουραστώ. Εκείνη την ώρα περνούσαν τρία άτομα και μου είπαν να με βοηθήσουν, τους είπα ευχαριστώ αλλά θα ξεκουραστώ και θα τον μεταφέρω μόνος μου.

Όμως η κούραση μου ήταν μεγάλη και ξάπλωσα κάτω στη γη για να ξεκουραστώ. Τότε άρχισαν οι δυνατοί πόνοι εκεί που είχα το πρόβλημα. Ήταν τόσο δυνατοί που έκλαιγα και φώναζα από τούς πόνους. Δεν ξέρω πόση ώρα πήρε και ξύπνησα από τους πόνους οι οποίοι συνεχίστηκαν για λίγο αλλά σταμάτησαν για πάντα.

Από τότε δε μου ξανασυνέβηκε κανένα πρόβλημα με τα πόδια μου. Τώρα μπορώ να περπατώ όση ώρα θέλω και να στέκομαι χωρίς καμιά ενόχληση.

Ευχαριστώ, το Θεό και την Παναγία που βρίσκονται πάντα κοντά μας και μας προστατεύουν στέλνοντας τους Αγίους Τους και μας βοηθούν σε κάθε περίπτωση. Ευχαριστώ, και τον Άγιο Αρσένιο που μου χάρισε την υγεία μου.

Μαρτυρία του Δημήτρη Γεωργίου από την Παρεκκλησιά, Λεμεσού όπως δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του Ιερού Ναού Αγίων Παϊσίου Αγιορείτου και Αρσενίου Καππαδόκου: <http://agiosarsenios.com/thauma/>.

<http://bit.ly/2ndkHhE>